

[Handelsministeren.]

hvor der stilles krav herom, og om visse organisatoriske forhold i forbindelse med aflæggelsen af prøverne.

Som det vil fremgå af kommissionsbetænkningen, har de sagkyndige udvalg vedrørende henholdsvis de statsautoriserede revisorer og skibsmægleres og varemægleres forhold været indstillet på at kræve fem års praktisk uddannelse, for at de pågældende kunne få beskikkelse. I alle forslagene følges imidlertid kommissionens indstilling om, at denne praktiske uddannelse begrænses til de nuværende tre år. Forholdet er i øvrigt det, at i hvert fald de statsautoriserede revisorer, skibsmægler, varemægler og dispachører i almindelighed, forinden de får beskikkelse, har haft mindst fem års praktisk uddannelse. Man finder således ikke tilstrækkelig grund til at foreslå en skærpelse af de nuværende krav om praktisk uddannelse. Der foreslås i disse love heller ikke ændringer i de nuværende regler, hvorefter vejere og målere, ejendomsmægler og translatorer og tolke ikke skal have praktisk uddannelse. For vejere og målere foreslås dog som noget nyt indført, at en vejrer og måler, forinden beskikkelse udlæveres, skal have en særlig instruktion hos justerdirektøren, idet erfaringen har vist, at vejere og målere ofte ikke på forhånd har tilstrækkelig godt kendskab til vejning og måling. For ejendomsmægler foreslås som noget nyt, at ministeren skal kunne foreskrive en praktisk uddannelse, men dette kommer jeg senere nærmere ind på.

Hidtil har det været således, at den særlige prøve, der skal bestås for at opnå beskikkelse i alle de pågældende erhverv, bortset fra vejer- og målererhvervet, aflægges for en af handelsministeren i dette øjemed nedsat kommission. Dette krav opretholdes i alle forslagene, idet man dog, bortset fra dispachørlovsforslaget, har formuleret disse bestemmelser således, at handelsministeren med bistand af vedkommende faglige kommission vil kunne bestemme, om den pågældende prøve, der for de flestes vedkommende nu betegnes eksamen, skal aflægges enten for kommissionen eller på anden måde, f. eks. på en højere læreanstalt i forbindelse med gennemgæet dagskoleundervisning. Hele spørgsmålet om denne uddannelse, der slutter

med sådan eksamen, er særlig aktuelt for revisorer, translatorer og ejendomsmægler.

Alle forslagene indeholder bestemmelser om, at beskikkelse kan nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder. Dette stemmer med gældende ret og med, hvad der foreslås i den nye næringslov for vekselere og ejendomshandlere. Herudover foreslås imidlertid som noget nyt i lovforslagene om revisorer, om skibsmægler og varemægler, om dispachører og om translatorer, at beskikkelse skal kunne nægtes, såfremt den pågældende i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at han ikke vil drive den pågældende virksomhed på forsvarlig måde. I så henseende mener jeg også, at man må være enig med næringslovskommissionen, der har fundet disse bestemmelser nødvendige for opretholdelse af tilliden til udøverne af de pågældende erhverv. Nægtelse af beskikkelse med henvisning til disse bestemmelser vil naturligvis altid kunne indbringes for domstolene.

Svarende til disse nye bestemmelser om grundlag for nægtelse af beskikkelse foreslås for statsautoriserede revisorer, dispachører og vejere og målere nye bestemmelser om administrativ fratagelse af beskikkelsen for en tid fra 1 til 5 år eller indtil videre, såfremt vedkommende har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse i udøvelsen af sin virksomhed og de udviste forhold giver grund til at antage, at han ikke fremtidig vil udøve virksomheden på forsvarlig måde. Ligesom i de tilfælde, hvor beskikkelsen nægtes, vil berettigelsen af fratagelsen kunne forlanges forelagt domstolene til prøvelse. For de statsautoriserede revisorer vedkommende indeholder forslaget i øvrigt bestemmelser om en særlig disciplinær myndighed, som jeg senere kommer nærmere ind på. For vejere og målere og dispachører foreslås, at hjemmelen til denne fratagelse af en beskikkelse gives handelsministeren.

Lovforslagene — bortset fra forslaget om ejendomsmægler — undergiver som hidtil udøverne af de pågældende erhverv de straffebestemmelser i den borgerlige straffelov, som er fastsat for forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv, herunder også straf for bestikkelse, brud på tavshedspligt, pligtforsømmelse m. v.